

[Rytter.]

Finansloven — saa vilde den højtærede Minister have Ret i sin Kritik: Men at det skal anføres som et Argument for, at man her er inde paa noget, der ikke kan forsvares, at Biskop Bruun-Rasmussen har siddet i Ledelsen af det Udvalg, som modtog Pengene til at opføre Kirken i Aarhus, forstaar jeg ikke.

Ministeren slog fast med stor Styrke, at hele den Kritik, der er rejst med Hensyn til Behandlingen af de kirkelige Midler, nu efter Ministerens Mening er faldet til Jorden, thi de kirkelige Midler er urørte, de findes i god Behold. Her over for maa jeg dog for det første gøre opmærksom paa, at Fællesfonden har en 3½ Mill. Kr. til gode af Kirkeligningen, og nu hører man oven i Købet, at de ikke skal forrentes. Den højtærede Minister vil dog vist ikke paa-staa, at Pengene saa er i Behold; ved at Penge er i Behold, forstaar man dog, at de afkaster Rente.

Ministeren har over for det kirkelige Udvalg fremsat en skriftlig Udtalelse vedrørende dette Spørgsmaal, som jeg ikke kan nægte mig at oplæse et Stykke af, idet jeg finder, at den Betragtning, Ministeriet gør gældende, siger Sparto til alt, saaledes at jeg som Embedsmand vægrer mig ved at tro, at Embedsmændene i Kirkeministeriet har været med til at affatte den, men antager, at det er en, om jeg saa maa sige, rent politisk Skrivelse. Der er Tale om, hvorvidt Amtmændene og Biskopperne skal følge den Ordre, de faar, og derom har jeg udtalt mig tilstrækkelig tydeligt: at selvfølgelig mener jeg, underordnede Embedsmænd skal følge Ordre fra overordnede Embedsmænd, hvis de overordnede handler lovligt og inden for deres Kompetence, men hvis de handler ulovligt og gaar uden for deres Kompetence, har den underordnede Embedsmand den samme Ret som enhver anden til at sige: Jeg mener, det er urigtigt, det, der her sker. Jeg gik oven i Købet videre og tilføjede, at Kirkeministeren vist vilde have været glad ved at kunne møde med en saadan Udtalelse fra disse Embedsmænd og have vist Finansministeren: Saadan er der sagt. I den nævnte Skrivelse staar der først noget om, at der ikke af Bestemmelsen kan udledes nogen Støtte for den Opfattelse, at Stiftsøvrigheden med Hensyn til Frugtbar-gørelsen af Kapitalerne skulde være en af Ministeriet uafhængig Myndighed, og saa staar der: Dette er allerede en Følge af hele den danske Administrationsordning med en over for Rigsdagen ansvarlig Minister som Chef for hver af Administratio-

nerne; men det fremgaar ogsaa af selve den citerede Anordning. Det maa jeg bestride, det fremgaar ikke af den danske Administrationsordning. Vi Embedsmænd er dog heldigvis endnu ikke Slaver; vi har Lov til at sige til Ministeren, naar han efter vor Mening handler ulovligt, at vi kun kan følge ham, naar der kommer en Domstolsafgørelse.

Men saa følger det, jeg vil dvæle ved. I § 1 i denne Anordning fastslaaes udtrykkeligt Ministeriets Overtilsyn, og det bestemmes endvidere i § 2, næstsidste Stykke, at en Afvigelse fra den normale Frugtbar-gørelse kan ske efter nærmere af Ministeriet i hvert enkelt Tilfælde truffen Afgørelse. Ved denne Afvigelse fra den normale Frugtbar-gørelse tænkes der paa det, som jeg var inde paa i mit første Indlæg, nemlig Anbringelse efter Reglerne for Anbringelse af unyndiges Midler, men Midlerne kan dog ogsaa i visse Tilfælde anbringes som Laan til Kirker, Kommuner, Præsteembeder og lignende. Nu siger Ministeren, at han har Ret til at anvende Midlerne til Frugtbar-gørelse paa en anden Maade end den normale. Men der er her Tale om en saare sørgelig Frugtbar-gørelse, for den giver nemlig Nul i Rente — det er en ejendommeligt Frugtbar-gørelse! Ministeren hævder at have Lov til at gaa bort fra den normale Frugtbar-gørelse, men en Frugtbar-gørelse, der giver Nul i Udbytte, er jo dog ikke en Frugtbar-gørelse.

Jeg maa for Resten i Anledning af den samme Skrivelse — som jeg altsaa haaber jeg kan gaa ud fra er en politisk Opfindelse, ikke en departemental — sige, at det forbavser mig, naar man bliver ved at tale om Lovlighed og Ulovlighed, at man saa henviser til en Anordning, men ikke taler om selve den Lov, som netop er afgørende, nemlig Loven af 14. Marts 1913. Den siger man ikke et Ord om, og dog er det den, hvori det staar. Det er egentlig karakteristisk.

Den højtærede Minister sagde altsaa, at Pengene var i Behold. Jeg har vist, at de 3½ Mill. Kr. ikke er i Behold, og selv om de senere kommer ind, har man dog mistet Renten af Beløbet i flere Aar. Hvad Rolle spiller det med Renten, spørger Ministeren. Dertil vil jeg svare: Hvilken Rolle spillede det for Finansministeren, da han ulovligt krævede disse Penge? Der skulde dog snarere betales Rente, naar man som her ulovligt har taget Pengene. Jeg nævner endvidere Reservefonden. Den har været oppe paa 2½ Mill. Kr., men er nu nede paa 1½ Mill. Kr. Kaldes Ministeren det, at Pengene er i Behold? At en Reservefond paa 2½ Mill. Kr. er gaaet ned til halvanden